

[Aksel Møller.]

heller ikke, nogen behøver at være ked af, det ligger ganske i Forlængelse af alle de Kræfter, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Lorentzen, det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen og jeg, naar vi har drøftet denne Sag baade i Udvalget og her, har lagt i for at opnaa en Udvikling i den Retning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af et Flertal i Udvalget og tiltraadt af den højtærede Indenrigsminister.

Johs. Christiansen: Jeg ved ikke rigtig, hvad det var for Anelser, der syntes at have grebet det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, da han omtalte det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens paastaede Sondring imellem paa den ene Side Venstre og de Konservative og paa den anden Side Det radikale Venstre, repræsenteret ved mig. Jeg tror ikke, der ligger andet i denne paastaede Sondring, end at det kan være, at det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen under Forhandlingernes Gang har sporet en vis Gradsforskel mellem de nævnte Partier. Mere tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller skal lægge ind i dette.

Jeg kan i det store og hele tiltræde den Redegørelse, som Udvalgets ærede Ordfører har givet for de Ændringer, der nu indføres i Lov om Leje og i Lov om Boliganvisning. De Ændringsforslag, der er stillet dels af det ærede socialdemokratiske Mindretal, dels af det ærede kommunistiske Mindretal og dels af det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen, kan jeg ikke anbefale mit Parti at stemme for, men derimod kan jeg anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet og den højtærede Minister.

Jeg vil gerne uden at komme nærmere ind paa alle disse Ændringer og Ændringsforslag gøre nogle Bemærkninger til visse af de Spørgsmaal, som er fremdraget i Forbindelse med den stedfundne Revision, navnlig af Boliganvisningsloven. Den første Bemærkning, jeg vil gøre, er af rent principiel Karakter. Det Parti, jeg tilhører, maa ud fra hele sin Samfundserkendelse tilstræbe en Løsning af de Baand, som Forholdenes ulykkelige Udvikling i Verden har lagt paa Samfundslivets forskellige Funktioner. Et Samfundsliv i Baand kan aldrig have de Muligheder for Fremskridt og Udvikling, som frie Livs- og Erhvervs-vilkaar rummer. Denne Grundanskuelse vil stedse præge mit Partis Deltagelse i Lovgivningen, hvilket jeg beder ærede Ordførere for Partier med en anden Erkendelse erindre, naar de gør os den Ære at diskutere

den Holdning, vi indtager til Lovforslag af Karakter ogsaa som de foreliggende. Det er muligt, man ikke helt forstaar os, naar vi under den foreliggende Sags Behandling har taget Initiativ til f. Eks. at indføre fri Opsigelsesret til alle nye Fremleje-maal, men Aarsagen hertil er den ganske simple, at vi i dette Forhold tror, at en større Frihed end den hidtil gældende vil give større Udbud af Værelser, og da det er et saadant forøget Udbud, der maa tilstræbes, hvis man overhovedet skal kunne komme den store Mangel paa Udlejnings-værelser til Livs, har vi da stillet det Forslag i Indenrigsministeriets Huslejeudvalg, som der nu er Flertal for i denne Sal.

Jeg har med stor Interesse noteret mig, hvad det socialdemokratiske Mindretal siger herom i Betænkningen. Det tør ikke afvise den Mulighed, siger det, at en saadan fri Opsigelsesret kan foranledige et forøget Udbud af Værelser. Nuvel, saa forekommer det mig ogsaa, at det ærede Mindretal vilde have gjort rigtigst i at have fulgt os i dette Stykke. Det vilde formentlig ogsaa have været det mest logiske. Mindretallet frygter for en Prisforhøjelse paa saadanne Værelser, men vi har jo dog her fremdeles Fremlejenævnet, respektive Kommunalbestyrelserne til at udøve nøjagtig samme Kontrol med Priserne, som er udøvet nu i en Aarrække.

Her er et Omraade, hvor vi under Hensyn til den herskende Boligmangel erkender Nødvendigheden af, at Samfundet har Indseende med Tingenes Udvikling, og denne Kontrol kan desværre, siger jeg, paa ingen Maade svækkes i Dag. Men jeg føjer til, at naar Baandene nu i nogen Grad løsnest, saa bør ærede Medborgere, der fortsat ønsker den friere Udvikling, ogsaa selv bidrage til, at vi, der nu indfører denne friere Ordning, ikke bliver skuffet. Det bør være dem en Æressag at gøre den Frygt for en Prisopskruning paa Enkeltværelser, som det socialdemokratiske Mindretal nærer, til Skamme.

Vi har ogsaa taget Initiativet til, at Familier under visse nærmere Forudsætninger kan bytte Lejligheder uden først at skulle spørge Boliganvisningsudvalget. Ogsaa dette Initiativ bygger paa den Respekt for Friheden og for den sunde Sans, som er et Ledemotiv i vor Politik.

Det socialdemokratiske Mindretal frygter for — det staar at læse i Betænkningen —, at en saadan Bytteret let kan fremkalde Forargelse. Jeg tror, man i denne Betragtning skyder over Maalet. Naar de Betingelser, der er sat ind for Udøvelsen af Bytte-